

NINO BENVENUTI

„artistul loviturilor“ în fața marelui juriu

PE CERUL dimineții încă palide, stelele se sting una câte una. Este ora când orașul începe să se trezească, ferestrele se deschid cu zgomot, străzile prind viață. Începe o nouă zi. Este ora când gurile rotative aruncă, proaspăt tipărite, ultimele foi ale ziarului nostru. Miine, la aceeași oră, pe un alt meridian, reclamele luminoase vor tăia în felii întinericul serii, chemând pe spectatori la un mare meci de box. La New York, în clasa arenă a întinericilor pentru campionatul mondial — Madison Square Garden — doi boxeri se vor înfrunta pentru desemnarea posesorului centurii supreme la „mijlocie“: Nino Benvenuti și

Emile Griffith. Epilogul luptei lor pasionante nu va mai putea să prindă apariția ziarului, la noi. Veți citi știrea simbută, în coloanele rubricii noastre externe, știri care interesează cu atât mai mult pe amatorii de box din România, cu cât Nino Benvenuti a boxat în urmă cu 7-8 ani, ca amator, în București și la Cluj, cu Șerbu Neacșu și Ștefan Cojan. Până atunci vă oferim un portret al celui care își va apăra titlul în fața marelui juriu, al publicului și al specialiștilor, al tuturor celor care trebuie să certifice că Nino Benvenuti este într-adevăr „artistul loviturilor“ pe ring.

ERA uscăciș ca un cui, transparent ca o foaie și totuși ilumeau „păianjenul“, iar el nu se supăra. Așa arăta când a câștigat prima sa întâlnire prin K.O. Adversarul său îi spusese înainte de meci că-l va ține în picioare din milă. Era un bălat de caracter. De la început arăta că nu i se potrivește jumătățile de măsură. Chiar și atunci când spunea în familie că s-ar face marinar, după o tradiție înrădăcinată în generațiile înaintașilor săi, afirma că, ar deveni om al mării, dar numai cu condiția să fie căpitan. În comanda unei nave și nu un maitroz oarecare.

Așa era Nino Benvenuti. La 11 ani, înaintea lui Luciano Zorzenon, când avea numai 12 ani. Acesta l-a spus: „Vino puțin în sală. Gimnastica te va întări. Și tu ai nevoie de robustețe. Nu-ți face griji dacă mama ta strimă din nas. Am eu grija și sint sigur că tatăl tău va fi de partea noastră“. Zorzenon nu știa că, determinându-l pe firavul Nino să ia această hotărâre, îi deschidea un drum glorios care-l va conduce până la titlul suprem.

Nino avea numai 39 de kilograme când a trecut pentru prima oară pragul sălii de sport, dar avea multă dorință de a-și croi un drum. Acordul tatălui îl galvanizase și Nino voia cu disperare să ajungă cineva în pugilism.

La Triest, primele antrenamente. Trei serii pe săptămână, Nino pleca pe bicicletă de acasă, pentru a ajunge în orașul de pe malul mării Adriatice.

La 14 ani, prima întâlnire de no-velat în fața publicului din Istria. Primul său antrenor, Luciano Zorzenon, spune că Nino, înainte de a urca în ring, tremura ca o frunză, dar niciodată nu dădea înapoi, nu admidea nici un fel de suferință pentru a se sustrage de la luptă: „Tremura tot. Dar căi n-au tremurat ca el, înainte de a urca în ring“. Apoi, teama slăbi și încet, încet dispăru pe măsură ce Benvenuti se obișnuia cu lupta, cu efortul devenea mai matur, mai solid, cu cât își dădea seama că succesul îi era accesibil. Și mai cu seamă că și mama lui începea să înțeleagă că fiul ei era născut pentru box.

În sfârșit, licența de boxer amator. Și cu aceasta, primele succese internaționale. O suită întreagă de victorii (numeroase obținute prin K.O.) certifică în fața lumii sportive „clasă“ băiețului triestin devenit acum un robust și înverșunat luptător. Boxeri cunoscuți, pugiliști temuți, se

înclină în fața forței și tehnicii noului as.

Consacrarea definitivă în boxul amator o obține în 1957, când cucerește la Praga centura de campion al Europei. Avea numai 19 ani. Apoi, după alte trei sezoane de succese, o cunună de lauri mult dorită — campion olimpic. În fața compatrioților săi, Nino Benvenuti triumfă pe ringul celui de a XVII-a Olimpiadă.

PENTRU Benvenuti anul 1960 a fost ultimul de amatorism. La 22 de ani triestinul era apt pentru saltul la profesionalism. În acest an el își scoate pentru totdeauna simbolul maiou alb și-și începe cea de-a doua parte a strălucitei sale cariere.

Alte 14 meciuri — terminate cu tot atâtea victorii, dintre care 6 înainte de limită — indică încă de la primele replici că Benvenuti are deschisă în fața sa posibilitatea atingerii oricărui tel. Și în 1962, prin alte 15 victorii (5 prin K.O.) confirmă această impresie.

E neîndoișof faptul că viitorul campion al lumii își pregătea cariera cu o deosebită clarviziune. Adversarii alesi pe măsură, gradual periculoși, numai pe ringurile italiene. În 1962 Nino are ca adversar un „bătrîn vulpoi“ al ringului, un boxer capabil de toate vicleniile, puternic și în măsură să-l determine să se întrebuinteze la maximum, nord-americanul Isaac Logart. Și totuși, nici acesta nu reușește să bareze drumul italianului. Logart abia scapă de K.O., pierzind la puncte, cu arcada deschisă. În 1963 el urcă în ring numai de 12 ori. Și de 12 ori coboară victorios, în fața unor boxeri bine cotați ca Ruellet, Jimmy Beecham, Tony Montana, Gaspar Ortega, Teddy Wright.

Nouă întâlniri, nouă victorii în anul 1964.

În sezonul următor, printre care memorabilia a rămas aceea cu italianul Sandro Mazzinghi. Ascensiunea lui Benvenuti atinsese unul din punctele sale de vîrf. Se apropia consacrarea pe plan mondial. În fața lui Mazzinghi, cel mai înverșunat rival al său, Benvenuti intră în posesia titlului de campion al lumii la categoria mijlocie juniori. În tribunele velodromului Vigorelli din Milano luaseră loc peste 50.000 de spectatori. Noul campion îi acordă lui Mazzinghi revanșa către sfîrșitul sezonului. Întîlnirea are loc la Roma, pe distanța a 15 reprize, același titlu fiind în joc. Și încă o dată „artistul loviturilor“, așa cum îi numesc unii croniciari, obține câștig de cauză în

fața forței dezlănțuite a adversarului său.

Si iată-ne în 1966, an memorabil în cariera campionului: prima înfrîngere, în fața coreeanului Kim Soo Ki, pe care-l învinsese ca amator la Olimpiada de la Roma. Poate pentru prima oară Benvenuti urca în ring prea plin de sine. Frumoasa bursă oferită de organizatorii de la Seul stîrnea iacoma italianului, care s-a dus în Extremul Orient cu siguranța unei noi victorii ușoare. Și într-adevăr, chiar dacă verdictul l-a fost contrariu, a arătat încă o dată că totuși cel mai puternic este el, Nino Benvenuti. Un verdict scandalos, multe lucruri obscure într-un meci care — probabil — trebuia să fie câștigat de sud-coreean.

Desigur înfrîngerea a deschis pliscul biritorilor, al criticilor pusi pe glăveală și Benvenuti a fost făcut bucăți de o feroce campanie de presă în care este acuzat că nu știe să lupte decît în Italia, împotriva unor adversari imblîziți, a căror stea era pe punctul de a apune, dacă nu chiar în fața unor boxeri plătiți pentru a fi învinși. Dintr-o dată a fost uitat totul: cele peste 120 de victorii ca amator, cele 63 obținute consecutiv ca profesionist, totul. Nino este descurajat. Nu însă și antrenorii săi, care meditează la „lovitura cea mare“, cu care ar putea închide gura chiar și criticilor celor mai aspri.

Și această lovitură are loc aievea, la 17 aprilie 1967, când pe cel mai faimos ring din lume — la Madison Square Garden — în fața a citorva mii de italieni din America, nebuni de bucurie, a mai multor mii de americani sceptici și a unui pumn de compatrioți entuziaști veniți din Italia, Nino își desăvîrșește capodopera. Opus lui Griffith, campionul mondial la categoria mijlocie, același Emile Griffith care învinsese pe cel mai renumit campion al lumii, Benvenuti, puternic, cu o pregătire fizică și morală perfectă, a eșuat cea mai prestigioasă victorie, în urma unei lupte vehemente, cîțodată sălbatică, în care emoțiile au abundat. Italianii care se deplasaseră în S.U.A., consideră acest meci ca unul ce nu se poate uita niciodată. Pentru Nino a fost și o revanșă în fața lumii pugilatului, victoria cea mai dorită, încononarea magnificel sale cariere.

A fost „meciul adevărului“, acela care a contrazis multiozitatele tuturor în privința carierei triestinului. Nino știa, stia totul, stia ceea ce voiau italienii de la el. Și-a petrecut orele dinaintea meciului în casa unui amic italian emigrat în America. Voia să rămînă în singurătate. „In seara meciului, întregul New York“ se afla în jurul ringului magic: de la Dempsey la Rocky Graziano, de la Joe Louis și Marciano pînă la stelele de cinema, în așteptarea băiatului italian care îndrăznea să eșideze pe marelui campion negru, chiar la el acasă.

Dar Benvenuti nu vedea nimic, nu auzea nimic. Era totalmente concentrat asupra accei siluete negre ce-l stătea în fața și pe care trebuia să o doboare. În rîndul al doilea Griffith este trimis la pîdea. Întregul Madison amuțeste. Nino își atrage simpatia multimei și din acel moment devine idolul americanilor. La anunțarea verdictului care constă în victoria lui Benvenuti, noul campion mondial al „mijlociilor“, în tribunele bătrînei arene newyorkeze aveau loc scene paroxiste: oameni care plîngeau, necunoscuți care se îmbrățișau, dansuri nebunești...

Apoi întoarcerea în triumf, acasă în Italia...

Si iată că acum, totul trebuie luat de la început. Miine, campionul mondial acordă revanșa invinsului său, tot pe un ring american. Griffith s-a pregătit ca niciodată. Știe că încă o înfrîngere l-ar scoate afară din lupta pentru titlu. Nu vrea să piardă. Compatrioții săi, în special negrii din Harlem, sînt gata și el pentru a-și sustine favoriții în marea luptă care va tranșa una din cele mai mari rivalități din istoria boxului.

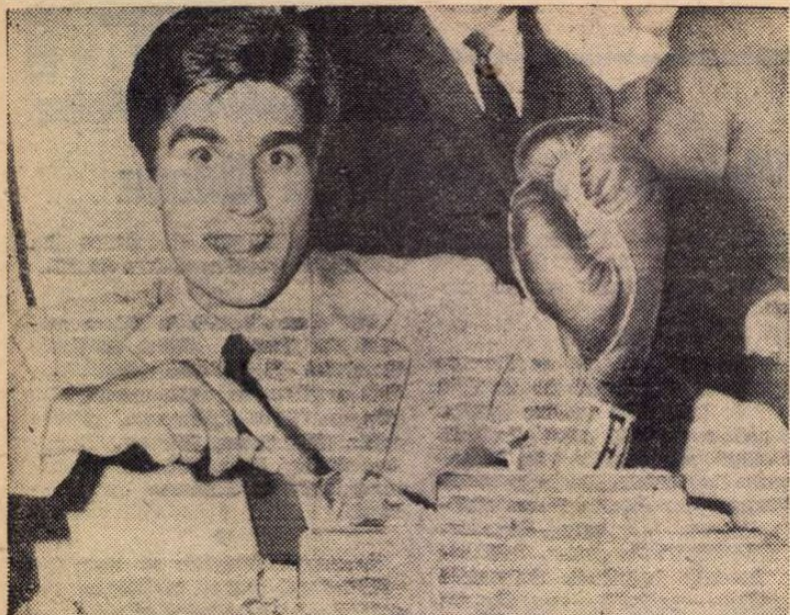
Benvenuti și Griffith sînt din nou față în față. Lupta este desigur mai feroce, mai dură decît în prima lor înfrîngere. Ce va face campionul italian? Are el o pregătire adecvată unei astfel de întâlniri? Sînt înfrîngeri care circula cu insistență în întreaga Italie. Nino are sarcina, teribila sarcină, de a răspunde la aceste întrebări. Va reuși? Toți italienii o speră. Prin intermediul radionului și televiziunii (transmisii care costă 30.000 dolari!), ei vor fi prezenți în jurul ringului din New York în clipele când Nino trebuie să confirme că este cel mai puternic boxer din lume la categoria mijlocie.

Merită, într-adevăr, Nino Benvenuti supranumele de „artist al loviturilor“? ...

CESARE TRENTINI

— corespondentul ziarului nostru în Italia —

Bologna, 26 septembrie.

Așa arăta Nino Benvenuti în clipele triumfului său din primăvară. Iată-l în fața unui tort uriaș, acoperit cu o mănășcă de... ciocolată.
Foto: Associated Press

JOCURILE BALCANICE DE ATLETISM DE LA ISTANBUL

Gata de start!

În vederea Jocurilor Balcanice de la Istanbul, antrenorii lotului nostru au alcătuit echipele care ne vor reprezenta în întrecerea cu cei mai buni atleti din Balcani. Echipa are următoarea înfrîngere: bărbați: 100 m: Zamfi-

rescu — Iliescu; 200 m: Zamfirescu — Iliescu; 400 m: Deak — Rădoi; 800 m: Bloțiu — Ene; 1500 m: Bloțiu — Nicolae; 5000 m: Mustăț — Barabaș; 10.000 m: Mustăț — Barabaș; 110 m garduri: Perța — Suciu; 400 m garduri: Jurcă — Rădoi; 3000 m obstacole: Vamoș — Caramihai; 4x100 m: Iliescu — Ciobanu — Jurcă — Zamfirescu; 4x400 m: Tobias — Rădoi — Deak — Jurcă; înălțime: Șerban — Spiridon; prăjină: Astafei — Pistol; lungime: Samungi — Zaharia; triplusalt: Ciocină — Dumitrescu; greutate: Gagea — Crețu; disc: Naghi — Sălăgean; suliță: W. Socol — Popescu; ciocan: Costache — Tibulski; 20 km marș: Caraiosifoglu — Ilie; maraton: Buiac — Lupu; decathlon: C. Socol — Mureșan. Femei: 100 m: Nourescu — I. Petrescu; 200 m: Nourescu — I. Petrescu; 400 m: Bădescu — Vitalios; 800 m: Silai — Baci; 80 m garduri: Buiacu — Enescu; 4x100 m: Nourescu — Enescu — I. Petrescu — Viscopoleanu; înălțime: Bonci — Popescu; lungime: Viscopoleanu — Vintilă; greutate: Sălăgean — Elic; disc: Cataramă — Manoliu; suliță: Peneș — Ciurea; pentathlon: Vintilă — Pandeale.

Turneul internațional de volei de la Cluj

(Urmare din pag. 1)

Praga. Scorul, 3-0 (11, 10, 8) pentru U.R.S.S., a fost înregistrat ca urmare a superiorității clare a învingătorilor în toate compartimentele. De la U.R.S.S. s-au evidențiat Bugaenkov, Mondzelevski, Ivanov și Kravcenko, iar de la R.D.G., Toussaint, Freidwald și Heine.

Au arbitrat foarte bine dr. C. Armăsescu și dr. M. Albuș (România).

Ultimul și cel mai important meci al zilei a pus față în față echipele României și Japoniei. Reprezentativa noastră (la al 311-lea meci interjari și a 211-a victorie), care s-a întâlnit pînă acum de 6 ori cu naționala niponă, câștigînd 4 partide, și-a mai adăugat încă o victorie în palmares. Scor: 3-1 (-8, 9, 13, 17). A fost unul dintre cele mai frumoase meciuri ale turneului, cum rar am văzut chiar la ultimul campionat mondial. Blocajul nostru a acționat excelent, majoritatea acțiunilor japonezilor fiind anihilate cu succes. Exceptînd setul 1, câștigat de japonezi, în rest, echipa României a luptat remarcabil pentru victorie, reușind — prin combinații subtile și inteligentă tactică — un succes cu atât mai valoros, cu cît echipa nu se afla în forma ei cea mai bună. Iată formația noastră: Derzei (Stoian, Ganciu, Smerecin-schi), Schreiber (Ganciu), Drăgan (Stoian), Udișteanu (Stoian, Bartha), Bartha (Tirlic, Udișteanu), Cozonici.

Au arbitrat oarecum neunitar R. Demarsin (Belgia) și J. Kubinek (Cehoslovacia).

Primele două echipe din fiecare serie (România, Japonia, U.R.S.S. și Polonia) participă la turneul final pentru locurile 1-4, celelalte la turneul pentru locurile 5-7. Turneele, în care vor conta și rezultatele obținute în serii se desfășoară joi și vineri (astăzi este zi de odihnă).

Echipa de hochei Dinamo București învingătoare în Cehoslovacia

Echipa de hochei pe gheață DINAMO BUCUREȘTI, aflată într-un turneu de pregătire în Cehoslovacia, a debutat cu o frumoasă victorie. Evoluind în localitatea Prostějov, hocheiștii bucureșteni au învins formația T. J. Prostějov cu scorul de 2-1 (1-0, 0-0, 1-1). Ambele goluri ale dinamoviștilor au fost înscrise de Boldeșcu.

Știri • rezultate • știri • rezultate • știri

Tatiana Bicikova (juniară) 6,13 m la „lungime“. În cadrul campionatelor de atletism ale U.R.S.S. rezervele juniorilor, Tatiana Bicikova, în vîrstă de 17 ani, a câștigat săritura în lungime cu 6,13 m. Bicikova, care în acest an a realizat performanța de 6,35 m, este considerată o doua săritoare în lungime din U.R.S.S. La 1.000 m, Aleksandr Banijki, în vîrstă de 18 ani, a fost cronometrat cu 2:29,3.

Nicolau, din nou invins în turneul candidaților la titlul mondial de șah. În runda a 13-a ea a pierdut la jucătorele sovietice Kozlovsk. Margareta Perevoznic a întrerupt cu avantaj la Asenova (Bulgaria). Lidera clasamentului, Tereza Stadler, a obținut o nouă victorie, de data aceasta la șahista sovietică Aleksandria. Novara a câștigat la Friedman. Partida Heemskerk — Nedelkovici s-a încheiat remiză. Restul partidelor s-au întrerupt. În clasament continuă să conducă Stadler cu 10 puncte (2), urmată de

Kușnir, Kozlovsk 7½ p (2), Aleksandria 7½ p (1), Zatulovskia, Nedelkovici 7 p (2), Nicolau 6½ p (1) etc. Margareta Perevoznic are 3½ p și o partidă întreruptă.

Tenismanii sovietici învingători în toate probele la turneul internațional de tenis de la Tbilisi, la care au luat parte jucători în vîrstă de 12 țări. În finale s-au înregistrat următoarele rezultate: simplu masculin — Metreveli — Egorov 6-1, 6-1, 6-2; simplu feminin — Olga Morozova — Ana Dimitrieva 7-5, 4-6, 6-1; dublu bărbați — Metreveli, Lihaciiov (U.R.S.S.) — How (Australia), Kakulia (U.R.S.S.) 8-6, 9-7, 6-3; dublu femei — Ana Dimitrieva, Galina Bakseeva (U.R.S.S.) — Olga Morozova, Alla Ivanova (U.R.S.S.) 6-2, 6-2;

Cu 170.460 km pe oră a fost câștigată cursa internațională automobilistică de viteză de la Montreal de cunoscutul campion Denis Hulme (Noua Zeelandă). Învingătorul a parcurs cei 321 km ai traseului în 1 h 51:27,7. Per-

formanța lui Hulme reprezintă un nou record al cursei. Vechiul record aparține compatriotului său Bruce McLaren, care la ediția de anul trecut realizase timpul de 1 h 59:43,0.

Lotul iugoslaviei pentru meciul cu R. F. G. Aseară, Federația iugoslavă de fotbal a alcătuit lotul de jucători în vederea meciului din campionatul european de fotbal, cu R. F. a Germaniei care se dispută la 7 octombrie, la Hanovra. Iată lotul: Skoric, Vucevici, Pantelici (portari), Fazlaghi, Brncici, Milevoi, Damjanovici, Belin, Rașovici (fundosi), Neschi, Mihailovici (mijlocasi), Baici, Becica, Zambata, Hasanaghi, Antici, Gicici, Skoblar, Osim (înaintași).

Jucătorii Vasovici și Iusufi, care activează în străinătate nu au primit aprobarea cluburilor Ajax Amsterdam și respectiv Eintracht Frankfurt, de a face parte din lotul iugoslaviei.

Turneul internațional de tenis de la Berkeley (California) a continuat cu disputarea partidelor de simplu bărbați.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate: Leschly (Danemarca) — Cornell (S.U.A.) 4-6, 6-2, 6-2; Riessen (S.U.A.) — Haak (S.U.A.) 6-2, 6-2; Osuna (Mexic) — Tierney (S.U.A.) 6-4, 8-6; Ulrich — (Danemarca) — Hoogs (S.U.A.) 6-4, 6-4.

Două meciuri interesante la fotbal. Astăzi, două din viitoarele noastre adversare la fotbal, Ungaria și R.F. a Germaniei, susțin meciuri internaționale. Reprezentativa Ungariei înfrînge în cadrul grupei a 5-a o echipă europeană selecționată R.D. Germane, iar echipa R. F. a Germaniei (care va evolua în noiembrie la București) susține un meci amical cu naționala Franței.

Turul ciclist al Bulgariei. Cea de a 12-a etapă a Turului ciclist al Bulgariei, desfășurată pe ruta Sliven — Pazargic (175 km) a fost câștigată de Svorada (Cehoslovacia) cu timpul de 4h 48:23,0. În clasamentul general conduce cehoslovacul Venczel. Din echipa română primul este Eyged, pe locul 33, la 43:34,0.